

Utorok 19. januára 2016

Text: 2M 3, 1 – 15

¹Keď Mojžiš pásol ovce u svojho test'a, midjánskeho kňaza Jetru, a hnal stádo za púšť, prišiel až k Božiemu vrchu Chóreb. ²Vtedy sa mu zjavil Hospodinov anjel v ohnivom plameni zo stredu kra; keď sa pozrel, videl, že ker horel plameňom, ale nezhorel. ³Vtedy si Mojžiš povedal: Odbočím z cesty a pozriem si tento veľký jav, prečo ker nezhorel.

⁴Keď Hospodin videl, že odbočuje pozrieť sa, zavola Boh na neho uprostred kra: Mojžiš, Mojžiš! On odpovedal: Tu som. ⁵Potom riekol: Nepribližuj sa sem, zobuj si obuv z nôh, lebo miesto, na ktorom stojíš, je posvätná pôda. ⁶Riekol ďalej: Ja som Boh tvojho otca, Boh Abrahámov, Boh Izákov a Boh Jákobov. Vtedy si Mojžiš zakryl tvár, lebo sa bál pozrieť na Boha. ⁷I riekol Hospodin: Dobre som videl biedu môjho ľudu v Egypte a počul som jeho volanie o pomoc pred jeho poháňačmi, lebo poznám jeho bolesti. ⁸Zostúpil som, aby som ho vytrhol z moci Egypta a aby som ho vyviedol z tejto krajiny do dobrej a rozsiahlej krajiny, do krajiny oplývajúcej mliekom a medom, do krajiny Kanaánov, Chetejcov, Amorejcov, Perizejcov, Chivijcov a Jebúsejcov. ⁹Teraz, hľa, volanie Izraelcov o pomoc došlo ku mne a videl som, ako ich Egypt'ania utláčajú. ¹⁰Chod' teraz, pošlem ťa k faraónovi a vyvedieš môj ľud, Izraelcov z Egypta. ¹¹Mojžiš však odpovedal Bohu: Kto som ja, aby som šiel k faraónovi a aby som vyviedol Izraelcov z Egypta? ¹²I riekol mu: Veď ja budem s tebou a toto ti bude znamením, že som ťa poslal: Keď vyvedieš ľud z Egypta, budete Bohu slúžiť na tomto vrchu. ¹³I povedal Mojžiš Bohu: Ak pôjdem k Izraelcom a poviem im: Boh vašich otcov ma poslal k vám, a oni sa ma opýtajú: Aké je jeho meno? Čo im poviem? ¹⁴Boh riekol Mojžišovi: SOM, KTORÝ SOM. Riekol ďalej: Tak povedz Izraelcom: Poslal ma k vám SOM. ¹⁵Boh ešte riekol Mojžišovi: Takto povedz Izraelcom: Hospodin, Boh vašich otcov, Boh Abrahámov, Boh Izákov, Boh Jákobov ma poslal k vám. Toto je moje meno naveky a takto ma budú spomínať z pokolenia na pokolenie.

Piesne: ES č. 648, 456

Zamyslenie nad Božím slovom:

Bratia a sestry, názov Mojžišovo poverenie sa zdá trochu prekvapujúci. Nedostal Mojžiš ako dieťa pri svojej matke, prv, ako ho odviedla k faraónovej dcére, dar viery? Určite dostal, veď inak by v jeho srdci nebola túžba ísť k svojim bratom, ako čítame v 2M 2, 11. Pán Boh si však pripravoval Mojžiša a bolo potrebné, aby prešiel školou prípravy. Treba povedať, že táto škola nebola ľahká, ale to preto, že pred Mojžišom boli ťažké a veľmi náročné úlohy. Áno, najskôr to mal byť zápas s faraónom, ale možno ešte ťažšia bola úloha viesť národ. Medzníky jeho putovania svedčia o tom, ako často bol na pokraji síl a zúfalstva. Mojžišovo poverenie, ktorým ho Hospodin posla späť k svojmu národu do Egypta, v sebe zahrňuje tri dôležité poznania:

1. Ten, kto ho **povoláva**, je Boh Abrahámov, Izákov a Jákobov. Nie je to teda Mojžišova ambícia. Nie je to jeho vôľa a ani túžba. Mojžiš nie je žiadnym samozvancom, ani si neprivlastňuje nič, čo mu nepatrí. Boh, ktorý povoláva Mojžiša, mu zaslubuje svoju prítomnosť: „*Veď ja budem s tebou.*“
2. Toto povolanie si vyžaduje úplnú dôveru v Boha, ktorý sa predstavuje ako *JA SOM* a *SOM, KTORÝ SOM*. V evanjeliách sa viackrát tak predstavuje práve Boží Syn: „*Ja som...*“
3. Mojžišovo poverenie hovorí o **poslušnosti** v každom slove, v každej veci. To sa v živote a pôsobení Mojžiša ako vodcu národa aj naplnilo. Čítame o ňom, že „*Mojžiš bol omnoho pokornejší ako všetci ľudia na zemi*“ (4M 12, 3). Mojžiš svojím životom a mnohými udalosťami svedčí o Pánovi Ježišovi, našom Spasiteľovi. Kristus o tom hovorí: „*A ako Mojžiš povýšil hada na púšti, tak musí byť povýšený aj Syn človeka, aby každý veriaci mal v ňom večný život.*“ (J 3, 14 – 15) Kiež nás aj toto uvažovanie privedie bližšie k Božiemu Synovi. Amen.

Modlitba:

Drahý náš Bože, ďakujeme, že na príklade Tvojich veľkých služobníkov vidíme Tvoju

starostlivosť o ich životy. Poznávame Tvoju dôveru k slabému človeku. Ved' tak, ako si Mojžišovi zveril vyvedenie z Egypta a prijatie Desiatich Božích prikázaní, tak aj nám zveruješ mnohé úlohy v našich zboroch, v našej cirkvi. Uvedomujeme si svoju slabosť a krehkosť, preto prosíme, aby si nás viedol a posilňoval. Ty, Pane Ježiši, si nám zaslúbil svoju prítomnosť, keď sa zhromaždíme v Tvojom mene, a tak prosíme: Zostaň vždy s nami. Amen.

Mgr. Ján Jančo, zborový farár v CZ ECAV Kalná nad Hronom a senior Dunajsko-nitrianskeho seniorátu (DNS)